

Středa
01 08

- 02** **Soutěž, Stane se**
- 03** **Virtuální realita**
- 04** **Katinka Farago a Maaret Koskinenová**
- 05** **o Bergmanovi**
- 06** **Filmosféra**
- 06** **Glosy**

Melita
režie: Nicolás Alcalá

Bergmana všichni milujeme. Najdou se ale tací, co jeho dílo nemají zas až tak moc rádi. Pro jedinečný zážitek ponecháváme komentáře z ČSFD bez oprav, grammar nazis tak čtou jen na vlastní riziko:

- Ingmare Ingmare! Co jsi to zase stvořil? Tady máš dvě hvězdy za snahu a buď rád, že jsem nemusel koukat na tvůj cut. (*Fanny a Alexandr*)
- Hyperintelektuální fetiš, za který bych Bergmanna ztřískal IKEA židlí. Fakt jsem při té povinné školní projekci trpěl tak, že jsem chtěl sundat brýle a obroučky si vypíchnout obě oči. (*Persona*)
- Divny, znepokojivy, popleteny a zbytočný film. Dobře zahrany aj spraveny, aj sme ho dopozerali, ale je to shit v podstate a uz by som ho nepozeral este raz. (*Fanny a Alexandr*)
- Jsem opravdu přelice H R D Y, že můj odpad snížil rejtník tohoto obrovsky přečteného „filmu“ z 85% na 84%. (*Sedmá pečeť*)
- Jedna hvězdička za to, že je to Bergman, a druhá... sakra, zrovna nic mě nenapadá. Aha, za to, že jsem si ten den uvařil moc dobré rizoto. (*Scény z manželského života*)
- Přijde mi jakoby Bergman místama sám sebe parodoval. (*Podzimní sonáta*)
- ...když to srovnám s tím výletem na Kokořín.... (*Fanny a Alexandr*)
- Nemám nejmenší tušení, co k filmu napsat, a dokonce ani nevím, jak moc se mi líbil. (*Fanny a Alexandr*)
- Byl jsem na tom s kamarádem v 15-ti letech na letním filmovém festivalu v Kolíně v kině Jas původně měli dávat film „Rozhovor“ s Gene Hackmanem, ale míst toho dali toto !!Kamarád při jedné zvraccené scéně řekl že ji hodí asi taky, film kde si žena pořeze genitálie a krev si rozetře po obličejí je podle mne morbidní a nechutný!!Ty dva body jsou jen a jen pouze za Liv Ullmannovou, kterou uznávám z jiných filmů, jinak bych dal odpad!!!!!! (*Podzimní sonáta*)
- 1* za veverka druhá ... vlastně za nic tak jen 1*. (*Sedmá pečeť*)
- Celé je to nějaké zmatené a nedává příliš smysl. Mohl to být dobrý lesbický romantický film, ale nestalo se. (*Persona*)
- Nebojte se tomu dát hodnocení ODPAD! Čeho se bojíte? Moru? Ale vlastně bych se měl radovat, protože pokud tohle někoho zaujalo, znamená to, že i já se můžu stát režisérem... (*Sedmá pečeť*)
- No asi byla chyba cekat netradicni vlkodlaci horor a ridit se jen zarazenim filmu a nazvem. Nicmene prekous bych, ze to je jednak hororovy drama, kde je kladenej duraz na to drama a ze to nema s vlkama nic spolecnyho, ale jde o postupny sileni malire. (*Hodina vlků*)

soutěž

Dnešní číslo roztomile osculuje mezi Bergmanem a virtuální realitou, a protože z Bergmana už si děláme legraci, soutěžit budeme v hyperprostorech. Ve VR můžete sledovat 360stupňový klip od Gorillaz. Která česká kapela už ho vytvořila taky? Náповěda: na letošní Filmovce měla koncert.

Odpovědi posílejte na mail filmoveлисты@lfs.cz, autor nebo autorka nejrychlejší odpovědi získá balíček od Filmovky.

Srdcovka Ivy Hejličkové

Jako spořivá moravská duše jsem vždycky měla ráda „dva v jednom“. *A Zpívání v dešti* (1952) je film, který mé nároky splňuje vrchovatě. Je to báječná romantická komedie, je to ukázkový integrovaný muzikál, jemná satira na Hollywood a zároveň užitečná lecke, která sice s nadšázkou, ale vlastně velmi přesně dokumentuje problémy přechodu německého filmu na zvuk. Takže vlastně

čtyři v jednom – tudíž srdcovka. A to jsem ještě ani nezačala vypočítávat přednosti Gene Kellyho, skutečného velkána filmového muzikálu, jehož filmovou replikou „Dignity, always dignity“ se snažím řídit od doby, kdy jsem film viděla poprvé. Což je už dobrých dvacet let.

Iva Hejličková je programová reditelka LFS

KDE POTKAT IVU JANŽUROVOU

Pozor změna! Lekce filmu s Ivou Janžurovou se přesouvá z 2. 8. na dnešek. Čas i místo (15:30 v Respekt stanu) zůstává stejné. Před projekcí *Petrolejových lamp* (1971) v Kině Hvězda ve 20:30 obdrží Výroční cenu AČFK.

KDY NA AUDIOVIZI?

Pozor změna! Jestli máte v plánu vyrazit na 20_LET_AU_DIO_VIZE (ateliéru Audiovizuální tvorby FMK UTB ve Zlíně), запиšte si následující časy: ve 14:30 vás čekají filmy z let 2017 a 2018 (*Čerstvě sklizená!*), v 16:45 pak následuje Best of 20 let Audiovize a v 19:30 film *Batalives* (2017) s režiséry Karolínou Zalabákovou a Petrem Babincem. Ve 21:00 pak program pokračuje vzpomínkami a raritami z archivu hostů (*Přeostřeno*) a závěrečnou párty. Vše ve Stanu UTB (bývalý Stan ČT).

TŘI DEKÁDY S BERGMANEM

Bergmanova vedoucí produkce a pravá ruka Katinka Farago v Klubu kultury 2 od 15:30 pohovoří o svých zkušenostech s filmovým velikánem. A že jich za třicet let spolupráce muselo být! Dozvíte se spoustu detailů nejen o slavných filmech, ale i o Bergmanovi jako člověku. To by si žádný fanoušek legendárního tvůrce neměl nechat ujít.

NEČEKANÉ PROJEKCE Z PRAMÍTAČKY

Není promítačka jako promítačka. Některá je totiž pramítačka. Ta se dokáže poprat i s jinými „médii“ nežli filmovým pásem – třeba izolepou či obinadlem. Jedinečný (ne)filmový zážitek v rámci Industry programu vás čeká od 20 hodin v Galerii slováckých vín.

S DOHNALEM NEJEN O SCÉNÁŘÍCH

Meir Lubor Dohnal na letošní Filmovce převzal Výroční cenu AČFK a celý festival si vydatně užívá i jako divák. S ostatními návštěvníky se však podělí o své bohaté zkušenosti v rámci Lekce filmu v Respekt stanu od 11 hodin. Pokud jste četli náš rozhovor, tak určitě víte, že má hodně co říct...

O ŠKOLE VE ŠKOLE

Oceňovaný dokument *Nic jako dřív* (2017) pojednává o čtveřici mladých lidí, kteří dokončují střední školu a řeší, co s životem dál. LFS vás ve spolupráci se společností KineDok zve na tematické promítání, které začne od půl desáté v areálu internátu Mojmir. Navíc bude přítomen i jeden z autorů filmu, Lukáš Kokeš, takže se těšte i na výživnou diskuzi. Sedí se na zemi, takže deky nebo polštářky s sebou!

STAHUJTE OFICIÁLNÍ
MOBILNÍ APLIKACI
LETNÍ FILMOVÁ
ŠKOLA 2018

→ ANDROID → iOS

Celý program LFS v telefonu, možnost stažení vlastního programu, interaktivní i offline mapa festivalových míst, aktuální kapacity sálů a další info.

taguj #lfs2018

letnífilmovaskola
@lfskola
Letní filmová škola
Uherské Hradiště

Oficiální hashtag: #lfs2018
ke stažení můžete využít
bezplatné wi-fi v kině
Hvězda.

lfs.cz

Na LFS mobilně

Realita virtuálního spektra

Snad každý z nás občas sní o cestování v čase a prostoru. Děláme to denně ve svých snech, ve světě našeho podvědomí, které nabízí výjevy našich tužeb, obav i netušených fantazií. Cestování do jiných světů a časových dimenzí se také stalo oblíbeným tématem mnoha celosvětově úspěšných snímků, ať už třeba v případě *Matrixu* (1999), *Trona* (1982) nebo nejnovějšího *Ready Player One* (2017). Vědci zatím nevymysleli, jak přenést naši fyzickou schránku, ale přenášeni myslí už je tu! Filmovka je u toho a nabízí celkem 14 nových dimenzí.

Na scénu přichází... virtuální realita! Nejde ale o obrovské helmy nebo „kosmické lodě“, které si mnozí pamatují ještě z technologických veletrhů a poutí 90. let, ale o VRko jakési „druhé vlny“, ve kterém už se tento vtahující zážitek bere vážně. Už dávno taky VR není jen záležitostí počítačových her, ale i filmů.

Tento vynález, který překračuje mediální hranice, sklízí v oblasti audiovizuální reakce. Někteří se domnívají, že právě v ní je budoucnost filmového vyprávění a tradiční filmové technologie jsou tedy zastaralé, jiní ji vidí jako pouhý zábavní výstřelek současné přetechizované doby toužící po spektaklu. Jisté je, že ve světě audiovizuální, ve kterém od svých počátků kralovalo stříbrné plátno či obrazovky domácí zábavy, se vše změnilo. Nová technologie probouzí nové filmařské možnosti v oblasti tvorby a editace vizuálního i zvukového obsahu, stejně jako zbrusu novou práci s divákem a projekční situací. Vznikají tak interaktivní díla, která nejsou filmem, hrou, ani technologickým výstřelkem, ale zcela novým organismem.

Tato technologie navíc nestojí v čele jen a pouze světa audiovizuálního zábavního průmyslu. Uplatnění společně s tzv. rozšířenou, neboli augmentovanou realitou nachází i ve zdravotnictví, architektuře nebo v armádě. Tedy v oblastech s velkým vlivem na náš reálný život. Trh se tomuto trendu přizpůsobuje, a tak v blízké budoucnosti můžeme očekávat, že se VR stane nedílnou součástí našich životů, jako je tomu dnes s virtuálními světy sociálních sítí.

Do jakých dimenzí zve časoprostorová brána nacházející se v Redutě? Malé upozornění: vše, co ve virtuální realitě spatříte, vyvolá reálné emoce. A ne malé!

Surfing na vlnách hudby

Fanoušci hudby a především hudebních videoklipů si mohou užít Island spolu s písní zpěvačky Björk. Ta nikdy nešla s proudem, a tak byla jedním z prvních, kdo ke svému singlu *Stonemilker* (2015)

Techniku na VR poskytla Asociace virtuální reality. Sekce je připravena ve spolupráci s festivalem Jeden svět. (Foto: Helena Fikerová)

nechal vytvořit videoklip právě v tomto formátu. Kombinace klidných, ale silných pohybů přírody spolu s jejími kreacemi vytváří unikátní meditativní prožitek, jež vás pohltí a nepustí. Pokud se vaše ušní boltce uspokojí spíše tanečním rytmem žánru elektra, prolette se animovaným světem sladkých barev a vlnících se geometrických tvarů skladby *Stor Eiglass* (2015) od experimentálního Squarepushera. Také Gorillaz se v písni *Saturnz Barz* (2017) vydali se svou typickou temnou animací do hlubšího 360° světa plného ponurých kreatur.

Virtuálně k aktivismu

Dokumentaristé využívají nových možností k emotivnější akcentaci problémů současnosti. Zabývají se třeba problematikou migrační krize. V animovaném *Limbu* (2017) si vyzkoušíte černobílý svět frustrace, izolace a nejistoty, ve kterém se na několik měsíců ocitají tisíce migrantů, jež hledají cestu za štěstím. Svědkem jaderného testování v do té doby nedotčené přírodě australské pouště se stanete ve *Střetech* (2016), jež vybízí k větší ohleduplnosti k naší planetě v přetechizovaném světě. *Pod baldachýnem* (2017) se ocitnete v jednom z největších a nejrozmantějších pralesů v současnosti. Několikametrová anakonda či usměvavý lenochod jsou jen jedni z mnoha živočišných druhů, kteří kvůli těžbě dřeva přicházejí o svůj domov v Amazonském pralese.

Příliš reálné, až surreálné virtuálně

Díky své imerzivitě dokáže virtuální realita působit na naši mysl v mnoha ohledech. Filmaři ji využívají také k meditaci a filozofickému dumání nad smyslem života. *Proxima* (2018) francouzského architekta

Mathieu Pradata, který je hostem letošní Filmovky, nazývá tento projekt vizí, v níž mezi narozením a smrtí existují jen sdílené iluze. *Orbital Vanitas* (2016) je surreálný vesmírný dialog někde mezi Zemí, Sluncem a poletující lebkou, jež vás vtáhne do detailů svých lebčích útrob. Až příliš reálný se může zdát výlet do hororového světa ve filmu *To: Virtuální plavba* (2017). Pravděpodobně znáte remake filmu z roku 1990 podle slavné knihy Stephena Kinga. Jak si ale poradit s klaunem Pennywisem, když je všude kolem?

Dlouhá historie VR

Virtuální realita není výstřelkem poslední dekády, experimentovalo se s ní už v 60. letech. Uživatelé tehdy měli na hlavě obrovské helmy, které byly tak těžké, že musely být připojeny ke stropu ramenem. To se pohybovalo zároveň s člověkem, který hrál. Znovu se začalo experimentovat na začátku 90. let, technologie ale byla poruchová a drahá, lidé si navíc stěžovali na bolesti hlavy a závratě. VR svět ožil znovu až v roce 2012 díky brýlím Oculus Rift a zdá se, že nadšení tentokrát jen tak neustane.

Farago a Koskinenová: Bergmanovi se dívej do očí

Obě spojuje láska k Bergmanovi. Švédská producentka Katinka Farago (na fotografii vlevo) s ním, ještě jako skriptka, během 30 let natočila 19 filmů. Maaret Koskinenová je zase švédská profesorka filmové vědy na Stockholmské univerzitě a přední světová odbornice na Bergmana. Obě šarmantní dámy se po prvních otázkách zapovídaly jako staré kamarádky a jejich nadšení pro filmového velikána bylo tak silné, že dokonce přešly do rodné švédštiny.

Foto: Tomáš Hejzlar

Jak jste poprvé potkaly Ingmara Bergmana? Jaký jste z něj měly dojem?

KF: Důležitější pro mě bylo, jaký dojem bude mít on ze mě! Ten den, kdy jsme se měli potkat, jsem zrovna dokončila školu a měla jsem jít na slavnostní oběd. Ale nešla jsem, protože mi řekli, ať hned jedu do studia a že už tam na mě čekají. Bylo mi sedmnáct, ale skriptku jsem už dělala několik let. Vzali mě za šéfa studia a on řekl: „Tento rok budeš pracovat s Ingmarem Bergmanem.“ Ptala jsem se, proč já? A on na to: „Nikdo jiný to totiž nechce dělat!“

Znala jste ho předtím?

KF: Samozřejmě jsem znala jeho filmy. A jeho přišernou pověst. Údajně ho neustále bolel žaludek a každou chvíli vyhazoval skriptky a pomocné kameramany. Ale připravili mě na něj, řekli mi: „Když na tebe bude upřeně koukat, tak mu ten pohled oplat.“ Když jsem ho pak konečně potkala, podíval se ne mě a já věděla, co mám dělat a neuhnula pohledem. Zdálo se mi to jako věčnost, on se ale pak začal smát svým proslulým hurónským smíchem. A řekl mi: „S tebou to půjde!“ A šlo to 30 let.

Asi jste dělala něco dobře!

KF: Jak jsem se od někoho doslechla, tak na mě měl rád to, že moc nemluví. Já jsem ale byla zticha, protože jsem byla k smrti vyděšená! Snažila jsem se pochopit, co mám vlastně dělat.

Maaret, jak jste se vy dostala k Bergmanovi?

MK: On mě kontaktoval jako první, já jsem mu nevolala (*smích*). V roce 1980 jsem se rozmýšlela, o čem napíšu disertační práci a uvědomila jsem si, že Bergmanovi se ještě nikdo nevěnoval. Řekla jsem si, že o něm napíšu já, ale nebudu ho kontaktovat. Asi týden po odevzdání hotové práce mi zazvonil telefon, v němž se ozvalo (imituje hluboký hlas): „Haló, tady Ingmar Bergman.“ Myslela jsem si, že si ze mě někdo utahuje, protože je lehké ho napodobit. On říká: „Ne, ne, to jsem skutečně já.“ Nakonec jsme si povídali dvě hodiny. Ukázalo se, že mou práci četl, což mě skutečně potěšilo. To bylo v roce 1993. Pak se ozval znovu až koncem

90. let. Zničehonic mi zavolal, a řekl, že chce, aby se někdo postaral o jeho archiv. Pochopil, že hrozí, že pokud teď zemře, tak se veškeré jeho dílo rozptýlí po celém světě, do rukou japonských či amerických jednotlivců a institucí. Podle toho, kdo dá víc. Řekl mi, že má všechny věci v jedné místnosti a je v tom příšerný nepořádek, ale že mě prosí, jestli bych se na to nemohla podívat. A tak jsem ho konečně potkala osobně.

KF: Jela jsi za ním na Fårö?

MK: Ano, koupil mi letenku. Strávila jsem tam celý den a souhlasila, že se do toho pustím. Získala jsem nějaké peníze od univerzity a vrátila se na Fårö asi na půl roku.

KF: Tys tam strávila takového času?

MK: Zůstala jsem tam celý podzim i zimu. Mohla jsem se tam pohybovat úplně volně, bydlela jsem v jejich domě pro hosty. Na základě těch archivních materiálů jsem pak napsala knihu *Mladý Ingmar Bergman o začátcích jeho kariéry dramatika*. Došlo mi ale, že jde o příliš velkou věc a Stockholmská univerzita nemá prostředky, aby se o to postarala. Kontaktovala jsem proto Åse Klevelandovou, tehdejší ředitelku Švédského filmového institutu, a řekla jí o tom, že ve Fårö leží hotový poklad a že její institut by se o to mohl postarat. Okamžitě souhlasila. Díky mě tak došlo k vytvoření Nadace Ingmara Bergmana.

Jaké to tedy bylo vidět Bergmana poprvé naživo? Bylo to jako potkat svého hrdinu?

MK: Člověk by neměl potkávat své hrdiny. Vždycky to končí zklamáním. Když pro mě tenkrát v roce 2000 poslal, sedli jsme v jeho domě ke stolu a dlouho si povídali. Zpočátku jsem byla opravdu vystrašená. Vždycky, když něco řekl, tak jsem jen přikyvovala: „Dobře, dobře, dobře.“ Až nakonec vybuchl: „Přestaň už to konečně říkat!“ A já jen pípla: „Dobře.“ Ale každopádně byl velmi příjemný, srdečný, dokonale gentleman. Byl to také šikovný obchodník. Věděl, že se o ten jeho archiv postarám. Věřil mi.

Jaký je váš nejbáznivější zážitek s Bergmanem?

MK: Katinko, o tomhle jsem ti ještě myslím neříkala. Můj nejoblíbenější film od Bergmana je *Persona* (1966). Jednou jsem na univerzitě vedla kurz o Bergmanovi a studentům jsem chtěla pustit právě *Personu*. Hned na začátku mi ale došlo, že Švédský filmový institut, který nám zapůjčil 35mm kopii, vlastní americkou verzi filmu. Chyběl v něm totiž ten ztopořený penis, který se tam na začátku má mihnout. Když jsem o několik dní později mluvila s Bergmanem, řekla jsem mu o tom, jak jsme viděli *Personu* bez penisu. „Cože? To je skandál!“ rozčílil se. „Maaret, musíš zařídit, aby Švédský filmový institut okamžitě ten penis vrátil zpátky!“ Takže verze s penisem je zpátky.

Bilancování slovenského filmu

Ve stanu Respektu se včera o třinácté hodině sešli zástupci slovenského Audiovizuálního fondu a producentů, režisérů, scenáristů a distributorů nad diskuzí o současném stavu slovenské produkce. Účastníci postupně prodiskutovali celý proces vzniku filmu, od financování přes tvorbu až k distribuci, přičemž mluvili o problematice ovlivňování kinematografie politikou, o vztahu žánrové a umělecké tvorby a srovnali českou a slovenskou veřejnoprávní televizi jako produkční subjekt. Všichni se shodli na tom, že slovenská kinematografie se po porevolučních problémech během posledních let dostala na úroveň evropského standardu. (jabe)

Film, propaganda a internet

„Film je umělý stroj na vyvolávání emocí,“ popsal filmový vědec Luboš Ptáček. Celkem pětičlenný panel diskutérů se totiž během úterního odpoledne zamýšlel nad filmovou propagandou během studené války a jejími přesahy do současnosti. Ačkoli má většina z nás propagandu spojenou až se světovými válkami, termín můžeme datovat do 17. století, kdy neměl tak negativní konotaci jako dnes. Pro filmový svět se však jednalo o nepříjemný jev minimálně v tom, že naprostá většina takové produkce neměla valnou úroveň. *Muž na laně* (1953) Elia Kazana tak představuje jednu z výjimek. Dokonce i filmy, do nichž byste to nečekali, mají své propagandistické podtóny – například *Ben Hur* (1959) či *Prázdniny v Římě* (1953). Taková díla totiž ukazovala bohatou historii západního světa i jeho soudobý ekonomický rozkvět. Naším specifickým byl zase odpor k Německu, s nímž máme dost pohnutou historii; kriminálky jako *Smyk* (1960) či *Mravenci nesou smrt* (1985) jsou toho důkazem. Dnes převzal propagandistickou roli internet. Na něm se totiž vyskytuje tolik verzí zprávy, že se v ní člověk nemůže orientovat. „Společnost se stává zranitelnější, jelikož lidé ztrácejí důvěru v instituce,“ zmínil Jan Tvrdoň, koordinátor projektu Demagog.cz, který odhaluje lži politiků. (mojm)

Experimentující Siegfried

Šátek přes hlavu, volná košile a tmavé kalhoty. Výstřední francouzský hudebník Siegfried vystoupil včera večer v Klubu Mír se svým improvizovaným hudebním představením. Vystoupení nemělo jasný začátek, divák skoro nepoznal, jestli Siegfried ladí, nebo už hraje. Přesto to byl omamný zážitek, který se vymykal všem konvencím, stejně jako Siegfried. Pokud vás jeho umělecké vyjádření zaujalo, máte šanci zítra zhlédnout jeho film *Riga* (poprvé) (2017), promítaný od 9:30 ve Sportovní hale. (jabe)

Dohnal dostal zmrzlinu

Scenárista Meir Lubor Dohnal včera převzal Výroční cenu AČFK, která měla opět tvar zmrzliny. „Tyhle ceny člověk dostává za to, že se dožil. Teď jsem šel do Kina Hvězda, uvažoval jsem, jestli si dám zmrzlinu a dostal jsem ji zadarmo,“ vtipkoval Dohnal. Zadarmo to nebylo, AČFK se rozhodla ho ocenit „za mimořádný scenáristický talent, s nímž v 60. letech otevíral dveře novému slovenskému filmu, a laskavou velkorysostí, s níž o čtyři desítky let později začal otevírat dveře mladým talentům filmu českého“. (tek)

Od Prciček po Metráčka

„Je to jako jízda na emocionální horské dráze,“ tvrdil při přednášce o seriálech pro teenagery mladý Jan Bártek a dospělé publikum u toho spokojeně srkalo drink Shakira. To je kola s vodkou, kterou režisér spolu s dramaturgyní připravili v duchu devadesátých tak, jak jej popíjela tehdejší mládež. Za doprovodu ukávek ze světové i tuzemské tvorby ukázal, co tato generace chce, co chtěla a co chtít bude. Nechyběla ani trocha té teorie o tom, co vlastně znamená být teenagerem, o rozdílech mezi generacemi X, Y a Z, kde poslední jmenovaní jsou tzv. Lingstři: „Jsou online úplně pořád a jejich denní chleba je tání ledovců – jsou zodpovědnější. Zároveň jsou schopni neustále chodit na brigády, jen aby měli na boty Calvin Klein.“ Právě pro ně chystá tato dvojice ve spolupráci s Českou televizí nový seriál FEED. (irm)

Posouvat hranice filmu

Letos poprvé můžete na Filmovce vyrazit na Industry program. Nejedná se o žádný uzavřený VIP večírek, ale o sérii přednášek a workshopů, na kterých si vytvoříte třeba vlastní hologram nebo film ve virtuální realitě. Vše pro vás připravila trojice studentů filmové vědy – Adéla Mrázová, Terezie Křížkovská a Jakub Jiříš. Industry je tu jen dnes a zítra!

Co se skrývá pod označením Industry?

Adéla: Jde o akci s hosty ze zahraničí, kteří se mohou podílet o nové způsoby, kterými lze chápat filmové médium. Na film se nemusíte jen dívat. Cílem tak je čerpat inspirace ze zahraničí a zjišťovat, co nového se dá vyzkoušet. Industry chce nabídnout jiné způsoby, jakými lze zažívat film.

Terezie: Chceme ukázat, že technologie, která vypadá nepřístupně a trochu jako kouzlo, není složitá a je jednoduché si něco vytvořit.

A kdo může přijít?

Terezie: Úplně kdokoli. Přijít mohou lidé z festivalu, ale klidně i mimo něj, není potřeba akreditace ani registrace předem. Jakub: Nejsou ani nutné žádné znalosti nebo schopnosti. Přijít tak můžou i děti. Stačí jen chuť a fantazie, ale i bez ní si poradíme. Adéla: Plná je zatím jen virtuální realita, jinak je všechno k dispozici. Program je koncipovaný tak, že dopoledne jsou přednášky a odpoledne si danou věc lidé vyzkouší sami.

Jde tedy i to projít si tvůrčí proces.

Terezie: Ano, ale nejde o fáze natáčení nebo o vyzkoušení různých profesí, Industry zkoumá to médium samotné. Máme třeba dílnu, kde si člověk vytvoří vlastní hologram, a tak zjistí, na jakém principu to funguje. V jednom workshopu si můžou lidé zkusit vyrobit vlastní promítačku. Pak je tam třeba laterna magika. Kromě toho si můžete vyzkoušet videomapping nebo VJing. Adéla: Je jasné, že každý tady chce chodit hlavně na filmy, takže jsme to komponovali tak, aby ta práce nezabrala moc času. Každá dílna trvá maximálně 90 minut a lidé mohou přicházet a odcházet. Jak se jim to bude hodit.

Návštěvník si tedy „odnese“ nějaký materiální nebo elektronický výrobek?

Terezie: Jasně, třeba hologram v mobilu nebo vlastní video.

Jací hosté přijedou?

Terezie: Přijedou hosté z Portugalska, Amsterdamu, z Frankfurtu nebo z Estonska. Všechno je ale „czech friendly“.

Stojíte taky za muzeem NaFiLM. O co jde?

Adéla: Je to první muzeum filmu v České republice. Začínali jsme přednáškami a workshopy a na konci letošního roku bychom ho měli otevřít. Je to místo, kde se člověk může dozvědět něco o filmu a zároveň si toho hodně vyzkoušet. (tek)

Jak na akční scénu?

Režisér Vít Karas, absolvent FAMU, představil v pondělí ve své přednášce ve Stanu ČT podrobný rozbor režijních postupů při natáčení akční scény. Použil k tomu teoretický model z příručky spisovatele a filmaře Jona Boorstina s názvem „Making Movies Work“, která u nás ještě nevyšla. Boorstin v ní racionálně vysvětluje principy působení filmu na diváka a zejména tři způsoby sledování filmu. Divák sleduje film 1) okem pozorovatele, který vnímá časoprostorovou logiku akce, 2) skrze postavu, s níž se emocionálně ztotožňuje a 3) na vlastní kůži, když film útočí na jeho základní pudy. Aby dílo fungovalo, musí režisér při tvorbě (nejen) akční scény uspět ve všech třech ohledech. Vít Karas se nebál jít s kůží na trh a všechny postupy demonstroval na akční scéně ze svého vlastního filmu *Přání k mání* (2017), v níž se utrhne kabinka ruského kola i s hlavními protagonisty. A soudě dle reakcí publika zapracoval Boorstinovy poučky znamenitě! (avm)

doporučujeme

Hmyz

↳ Klub kultury 1 · 15:00

Nedopadne to zdaleka vždy tak, aby kariéra skončila úmyslně, a navíc důstojně. Janu Švankmajerovi, jednomu z mezinárodně nejuznávanějších českých režisérů, se to však podařilo. Za měsíc oslaví 84. narozeniny a přiznal, že do dalšího celovečerního díla se už pouštět nebude. Nostalgie kolem letošní novinky je tak na místě, snímek ovšem zaujme i sám o sobě. Švankmajer totiž kombinuje nestárnoucí satiru bratří Čapků se svými ručně dělanými animacemi a notnou dávkou šílenosti, bez níž si jeho tvorbu už ani neumíme představit. Je výsledkem nadčasová sociální kritika, soucit s náročností vzniku uměleckého díla, či jen škodolibé brnkání na divákovy nervy? Provokativní Švankmajer a jeho hmyzí kolonie vám nasadí nejednoho brouka do hlavy.

Tento film
doporučuje
Mojmír Sedláček

Bouřlivé počasí

↳ Sportovní hala · 15:30

Bouřlivé reakce v Hollywoodu vždy vzbuzovalo obsazování a dnes už nedostatečné oceňování Afroameričanů. Dodnes z filmového rasismu čerpá ve svých skečích a filmu *Uteč* (2017) i oscarový režisér a scenárista Jordan Peele a nově i velkolepý superhrdinský trhák *Black Panther* (2018). Přelomové jazzové *Bouřlivé počasí* z roku 1943 už tehdy dokázalo veřejnosti, že obsadit celý film reálnou menšinou místo natírání herců černou barvou je dobrý nápad. Navíc představilo tehdejší hudebníky/ce a tanečníky/ce v jakémsi honosně naleštěném dynamickém „showreelu“ jako velkou oslavu svojí nejinakosti. A z pozvání na rande slovy „Co takhle dát si po vystoupení sendvič?“ by si měl vzít příklad snad každý.

Tento film
doporučuje
Alice Krajčirová

Petrolejové lampy

↳ Kino Hvězda · 20:30

Sugestivní filmové drama z prostředí českého maloměsta vzniklo jako adaptace stejnojmenného románu Jaroslava Havlíčka. Vyšlo z režisérské taktovky Juraje Herze, režiséra proslulého svými ponurými díly jako *Spalovač mrtvol* (1968) či komediemi jako *Holky z porcelánu* (1974). V *Petrolejových lampách* (1971) spojil oba přístupy. Netradiční dívka Štěpa touží po rodinném štěstí, dostává se jí však jen nepochopení a velká dávka falše. Herečka Iva Janžurová, která příliš neodpovídá charakteristice „hřmotné dívky“ z knižní předlohy, svou roli procítla natolik, že za ni byla nominována na cenu za nejlepší herecký výkon na festivalu v Cannes.

Tento film
doporučuje
Irena Mařincová

Fígle

↳ Reduta 1 · 23:30

Celý náš život se skládá z maličkostí a detailů, které unikají pozornosti většiny lidí. Jinak je tomu ale v případě malého Stefka, který si postupně osvojuje schopnost tyto každodenní drobné děje popostrčit fígly a triky tak, aby se mu splnilo to, co si přeje. Třeba aby lidé konečně začali kupovat jablka od toho pána před supermarketem. A taky aby se mu vrátil domů táta, na což bude ovšem zapotřebí komplexnější akce. Polský režisér Andrzej Jakimowski se rozhodl nahlédnout na sociální téma očima malého chlapce, čímž dokázal z všedního dne sejmut vrstvu všednosti, a ospalé polské město ukázat jako magické místo, kde dobrodružství číhá za každým rohem, aniž by negoval vážnost svého námětu. Využijte možnosti vidět *Fígle* (2007) promítané z filmového pásu dnes půlhodinu před půlnocí.

Tento film
doporučuje
Jan Bergl

Mrtvý bod

↳ Sportovní hala · 21:30

Krátce po uvedení Klickova prvního celovečerního filmu *S tvář dítěte* (1968) zemřela při autonehodě režisérova žena. Režisér se vydal kontempletovat nad svým osudem do Izraele, do míst, kde nedlouho předtím zuřila Šestidenní válka – a tam, v opuštěné pouštní pustině, našel novou životní sílu i tvůrčí inspiraci. Pod vlivem drsného prostředí napsal scénář, který nezapře inspiraci Leoneho opusem *Hodný, zlý a ošklivý* (1966), ať už jde o ústřední trojlístek protagonistů či boj o prachy, ale svou atmosférou a zasazením do podivného bezčasí a blíže neurčené lokality (natáčelo se v zemi nikoho mezi Izraeli a Jordánskem) se snímek spíše než mezi westerny řadí k průkopníkům žánru postapokalyptických filmů – 9 let před *Šíleným Maxem* (1979)!

Tento film
doporučuje
Aleš Matějka

Smrtící přitažlivost

↳ Sportovní hala · 23:59

Komu někdy neubližovala trojhlavá Heather, ať zvedne ruku! Kombinace *Carrie* (1976), *Pomsty šprtů* (1984), *Snídaňového klubu* (1985) a *Takových normálních zabijáků* (1994). Jde o neúprosnou kritiku středoškolského mikrokosmu a jeho kastovního systému, zároveň ale taky kritika téhle kritiky. Vždyť teenageři jsou vlastně jen malí dospělí, kteří si nechtějí připustit, že střední škola je perfektní simulace hrůz dospělosti. Film ze všech stran parodicky přezvukuje fenomén sebevražd, zároveň ale občas bodne docela vážnými myšlenkami, které jsou dnes víc než aktuální. Zběsile ironický a nekorektně vtipný film plný černého humoru se dá číst různě, v každém případě má ale okouzlujícího Christiana Slatara a Winonu Ryderovou, která je možná největší padouch celého filmu. Kult!

Tento film
doporučuje
Tereza Krobová

	čas time	místo place	název title	sekcce section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age	strana page
•	08:30	Kino Hvězda	Jeden den	S	Martin Svoboda	99	Maďarsko	2018			119
•	08:30	Slovácké divadlo	Chicago	Hi	Iva Hejlíčková	113	USA	2002	✓		102
•	09:00	Klub kultury 1	Až přijde válka	C	Zdeněk Blaha	75	ČR, Chorvatsko	2018	✓		131
•	09:00	Reduta 1	Strella	S	Jan Jílek	111	Řecko	2009	✓		109
•	09:30	Sportovní hala	Bravados	C	Jan Jendřejek	98	USA	1958	✓	15+	126
•	10:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 1	S	Ondřej Moravec, Viktor Palák	120			✓		114
	10:00	Klub kultury 2	Filmové dílny jinak!	OP	hosté: S. Camarová, J. Kulka, M. Olim, T. Stokeová, F. Týmal, L. Arbanová	120					185
	10:00	Dětský/herní stan	Dílna pixilace	DP		120					200
•	10:30	Kino Hvězda	S tváří dítěte	Ho	host: Roland Klick	86	NSR	1968		15+	238
•	11:00	Slovácké divadlo	Strom na dřeváky	Ho	Mike Leigh	170	Itálie, Francie	1978	✓		150
	11:00	Respekt stan	Lekce filmu podle Meira Lubora Dohnala	OP	host: Meir Lubor Dohnal	90					180
•	11:30	Klub kultury 1	„Pane, vy jste vdova!“	Ho	host: Iva Janžurová	100	Československo	1970			144
•	11:30	Kino Mír	Tvář	Hi	Jaromír Blažejovský	100	Švédsko	1959			91
•	11:30	Reduta 1	A pátý jezdec je Strach	C	Jaroslav Sedláček	97	Československo	1964	✓		129
•	12:00	Sportovní hala	27. den	C	Jan Jendřejek	75	USA	1957	✓		126
•	12:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 2	S	Ondřej Moravec, Viktor Palák	120			✓		114
	13:30	Reduta 3	Od brýlí z kartonu k tvorbě vlastní virtuální reality (dílna)	OP	hosté: Sandra Camaraová, Marco Olim	180					185
	14:00	Dětský/herní stan	Divadlo Koráb Brno: O Budulínkovi	DP		90					200
•	14:00	Kino Mír	Vystavení	S	Martin Svoboda	81	Dánsko	2000	✓		107
	14:00	Respekt stan	Marek Bláha a jak na hudbu v hudebních filmech a reklamách	OP		60					194
•	14:30	Kino Hvězda	Poslední štace (Hudba: CASIO LOYAL)	Hi	Zdeněk Blaha	90	Německo	1924			99
•	14:30	Slovácké divadlo	Tady a teď (Ep. 1, Ep. 2)	S	Jana Jedličková	120	USA	2018	✓	18+	113
	14:30	Stan UTB	Čerstvě sklizené!	OP		110			✓		181
•	15:00	Reduta 1	Můj syn John	Hi	Michael Málek	122	USA	1952	✓		96
•	15:00	Klub kultury 1	Hmyz	C	host: Jaromír Kallista	98	Česká republika, Slovensko	2018	✓		132
•	15:30	Sportovní hala	Bouřlivé počasí	Hi	Iva Hejlíčková	78	USA	1943	✓		101
	15:30	Klub kultury 2	30 let s Ingmarem Bergmanem	OP	host: Katinka Farago	90			✓		181
	15:30	Respekt stan	Lekce filmu podle Ivy Janžurové	OP	host: Iva Janžurová	90					183
	15:45	Dětský/herní stan	Výtvarný workshop Stopy v džungli	DP		60					201
•	16:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 3	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓		114
	16:45	Stan UTB	Best of Audiovize	OP		120			✓		181
•	17:00	Dětský/herní stan	Filmová pohádka – Svatojánský věneček	DP		97	Česká republika	2015			201
	17:00	Reduta 3	Výrob si vlastní hologram a laternu magiku (dílna)	OP	host: Tessa Stokeová	60					185
•	17:00	Kino Mír	Strýček Váňa	C	Jan Jendřejek	98	USA	1957	✓		127
•	17:00	Kino Hvězda	Doba nevěrná	A	Jan Jílek, Silvie Suchnová	103	Irsko	2017	✓	15+	156
•	17:30	Klub kultury 1	Nejlepší	S	Maciej Gil	110	Polsko	2017		15+	120
•	17:30	Slovácké divadlo	Zpívání v dešti	Hi	Iva Hejlíčková	103	USA	1952	✓		103
•	17:30	Reduta 1	Jarní povětrí	Hi	Aleš Říman; hosté: Jiří Pondělíček, Luboš Ptáček	106	ČSSR	1961			96
	17:30	Klub kultury 2	Brave New VR Worlds: Od televizních brýlí k hologramům	OP	host: Ondřej Moravec	90					181
	17:30	Respekt stan	Rumunsko a kde je Drákula?, program krátkých filmů	OP		75					194
•	18:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 4	S	O. Moravec, V. Palák	120					114
•	18:00	Sportovní hala	Persona	Hi	Jaromír Blažejovský	86	Švédsko	1966			93
	19:00	Respekt stan	Kde se berou staré filmy a kde končí ty současné	OP		120					194
•	19:30	Stan UTB	Batalives	OP	hosté: P. Babinec, K. Zalabáková	75	Česká republika	2017	✓		182
	20:00	Galerie slováckých vín	Pramítkačka: živá filmová performance	OP	host: Jan Kulka	60					185
	20:00	Dětský/herní stan	Chytrý kvíz	DP		120					206
	20:00	Divadelní/literární stan	Cimbálová muzika Vinár	DP		180					208
•	20:30	Slovácké divadlo	Přímhuř oči	Ho	host: Andrzej Jakimowski	86	Polsko	2003			145
•	20:30	Kino Hvězda	Petrolejové lampy	Ho	Iva Janžurová	103	Československo	1971			144
•	20:30	Reduta 1	Vera Drake - Žena dvou tváří	Ho	host: Mike Leigh	125	Velká Británie, Francie	2004	✓	15+	149
	21:00	Klub Mír	Mucha	DP		90					208
	21:00	Stan UTB	Přeostřeno	OP	hosté: J. Bártek, J. Horenský, T. Hubáček, A. Bebjárová, L. Alexa, V. Všelichová, J. Vágner, M. Jašek	125					
•	21:00	Klub kultury 1	Vlasy	A	Michael Málek	121	USA	1979	✓		157
•	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Kladivo na čarodějnice	L		103	Československo	1969		15+	167
•	21:30	Internát Mojmir	Nic jako dřív	A	host: Lukáš Kokeš	92	Česká republika	2017		15+	154
•	21:30	Sportovní hala	Mrtvý bod	Ho	host: Roland Klick	90	NSR	1970	✓	15+	146
•	22:00	innogy letní kino	Backstage	L		90	ČR, Slovensko	2018	✓		170
	22:30	Klub Mír	Lunchmeat presents 1LFF & Two Pixels Above live	DP		120					214
	23:00	Respekt stan	Horor Planet Dark V	OP		30					193
•	23:30	Kino Hvězda	Smrt si říká Engelchen	C	Jaroslav Sedláček	135	Československo	1963			129
•	23:30	Reduta 1	Fígle	Ho	host: Andrzej Jakimowski	95	Polsko	2007			145
•	23:30	Slovácké divadlo	Úsměvy letní noci	Hi	Katinka Farago	108	Švédsko	1955			91
	23:30	Stan UTB	Au_Dio_Vize Party	DP		120					
•	23:59	Sportovní hala	Smrtící přitažlivost	S	Jiří Flígl	103	USA	1988	✓	15+	122

A
AČFK uvádíC
Česko/
SlovenskoDP
Doprovodný
programHi
HistorieHo
HostéL
Letní kinaOP
Odborný
programP
P.S.S
Současnost

! Veškerý program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.